

и на другъ нѣкой облакъ, то и той ще да ти са покаже като да е живъ: ту човѣкъ, ту звѣрь, ту птица. А това произлазя просто отъ туй, че той не е гладакъ, и че той има сѣнка. Месѣчината така сѣщо не е равна, както и земята; по нея има планини и долове; а тия планини сѣ отъ една-та страна по-свѣтли, а отъ другата — по-темни. Ето защо тие сѣкога могатъ да ти изобразяватъ това, щото ти и да си помислишь.“ — „Е-е-е! А хората разказватъ друго.“ — „На малко ли нѣща хората гледатъ неправилно!“

ОТЪ КАКВО СТАВА СЪЛНЕЧНОТО ЗАТМѢНИЕ.

Направихме си и въ нашето село училище, дѣца са събраха много; но мене са пакъ искаше да ида въ градътъ, и азъ помолихъ господаринътъ си да ма земе и да ма заведе съ себѣ си. Той пристана. Отъ селото до градътъ бѣше длече, и азъ можахъ да са наприказвамъ съ г. Алексѣевича. Единъ день азъ нападнахъ на него: отъ какво, казвамъ, слънцето понѣкогашъ темнѣе? защото то даже по срѣдъ пладне става понѣкогашъ така темно, щото шлетата бѣгатъ по своите гнѣзда, хората са разбѣгватъ отъ полето, сичко са уплашва. . . . ала